

C_2020095LV.01001002.xml
23.3.2020

LV

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 95/10

Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu, ko 2019. gada 4. septembrī iesniedza Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungārija) – BAKATI PLUS Kereskedelmi és Szolgáltató Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Lieta C-656/19)

(2020/C 95/09)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītāja: BAKATI PLUS Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.

Atbildētāja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciālie jautājumi

1)

Vai ar Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopīgo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (1) (turpmāk tekstā – “PVN direktīva”) 147. pantu ir saderīga dalībvalsts prakse, saskaņā ar kuru jādziens “personīgā bagāža”, kas ir konceptuāls elements no pievienotās vērtības nodokļa atbrīvotajām preču piegādēm, rīcību ceļojumiem, tiek identificēts ar Ņujorkā 1954. gada 4. jūnijā parakstītajā Konvencijā par muitas atvieglojumiem tūrisma un tās papildprotokola lietoto personāgo mantu jēdzienu un Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2015/2446, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 952/2013 attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem, kuri attiecas uz dažiem Savienības Muitas kodeksa noteikumiem, 1. panta 5. punktā definēto jēdzienu “bagāža”?

2)

Ja atbilde uz iepriekšējo prejudiciālo jautājumu ir noliedzoša, kā ir jādefinē PVN direktīvas 147. pantā lietotais jēdziens “personīgā bagāža”, ņemot vērā, ka minētajā direktīvā tas nav definēts? Vai ar Savienības tiesību normām ir saderīga valsts prakse, saskaņā ar kuru dalībvalsts nodokļu iestādes ņem vērā tikai “vērdū parasto nozīmi”?

3)

Vai PVN direktīvas 146. un 147. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja nodokļa maksātājam nav tiesību uz atbrīvojumu no nodokļa preču piegādēm ārvalstu ceļotājiem saskaņā ar minētās direktīvas 147. pantu, vajadzības gadījumā ir jāpārbauda, vai ir piemērojams atbrīvojums no nodokļa preču piegādēm eksportam saskaņā ar šīs direktīvas 146. pantu ar to, ka nav nokārtotas Savienības Muitas kodeksa un deleģētajā tiesiskajā regulājumā paredzētās muitas formalitātes?

4)

Vai – gadījumā, ja uz iepriekšējo prejudiciālo jautājumu tiek atbildēts, ka tad, kad nav piemērojams atbrīvojums no nodokļa ārvalstu ceļotājiem, darījumam var atbrīvot no PVN kā preču piegādi eksportam – šo tiesisko darījumu var kvalificēt kā no PVN atbrīvotu preču piegādi eksportam pretēji nedomam, kuru klients ir paudis pasākuma izdarīšanas brīdā?

5)

Vai – gadījumā, ja uz trešo un ceturto prejudiciālo jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde – tādā gadījumā kā aplūkots, kurā rīcībā izsniedzis preču piegādes brīvību zināja, ka preces tika nopirktas tirdzniecībai, bet ārvalstu pircējs tomēr vāļis tās izvest no valsts teritorijas saskaņā ar ārvalstu ceļotājiem piemērojamo režīmu, un līdz ar to rīcībā izsniedzis rīkojuma negodprātīgi, jo nosēta nodokļa atmaksas pieteikuma veidlapu, kas ir jāaizpilda minētajā režīmā, un atmaksāja pārnesto pievienotās vērtības nodokli, piemērojot atbrīvojumu no nodokļa ārvalstu ceļotājiem, ar PVN direktīvas 146. un 147. pantu un Savienības tiesību noteiktajiem nodokļu neitralitātes un samērīguma principiem ir saderīga dalībvalsts prakse, saskaņā ar kuru nodokļu iestāde atsaka atmaksāt nodokli, kas ir nepareizi deklarēts un samaksāts par preču piegādi ārvalstu ceļotājiem, nekvalificējot šos darījumus kā preču piegādes eksportam un neveicot attiecīgas korekcijas, lai arī nav apstrīdams, ka preces tika izvestas no Ungārijas kā ceļotāju bagāža?

(1) OV 2006, L 347, 1. lpp.